

ВАРИАЦИИ ПО...

-1-

*Не пей ми се. И защо ли да нея
в тези години, аз в каквито живея!
П. Р. Славейков*

За какво да се пише? –

Няма

хъс в очите и девствен страх.

Всеки сън е припомнена драма.

Всяка радост – мляко на прах...

Всеки порив е въздух издишан,

а успех – преклонена глава...

За какво и защо да се пише...

Може би

(и дори!)

затова.

-2-

*Самотен гроб в самотен кът,
пустиня около немее*

П. П. Славейков

В тъмен облак бездънен сърцето се вира.

Всеки нейде се тули – само аз ли съм тук?...

Като спомен за дъжд в изоставен капчук...

И не ми се живее... А не ми се умира...

Още нещо навярно тук нейде извира.

Да кърви, ако трябва, и да бъде напук!

Но в градина обрана не до цвете – до звук –

не, не ми се живее и не ми се умира!...

В тъмен облак бездънен сърцето замира –

не за песен и химн, а към друг за пролука...

И не ми се живее... А не ми се умира,

щом един въпрос още не ми дава мира:

Всеки път за Нататък ли води само
дотука?!...

И не ми се живее! И не ми се умира!

Иван Овчаров – гр. Варна